

Varannan läkare klagar över brist

• Svenska läkare och sjuksköterskor har bristfälliga kunskaper om smärta och behandling

Undersökning

SVENSKA DAGBLADET

SÖNDAG 22 AUGUSTI
22/8 1993 • VECKA 33 • NR 226 • ÅRGÅNG 109 • TELEFON: 08-13 50 00 ★

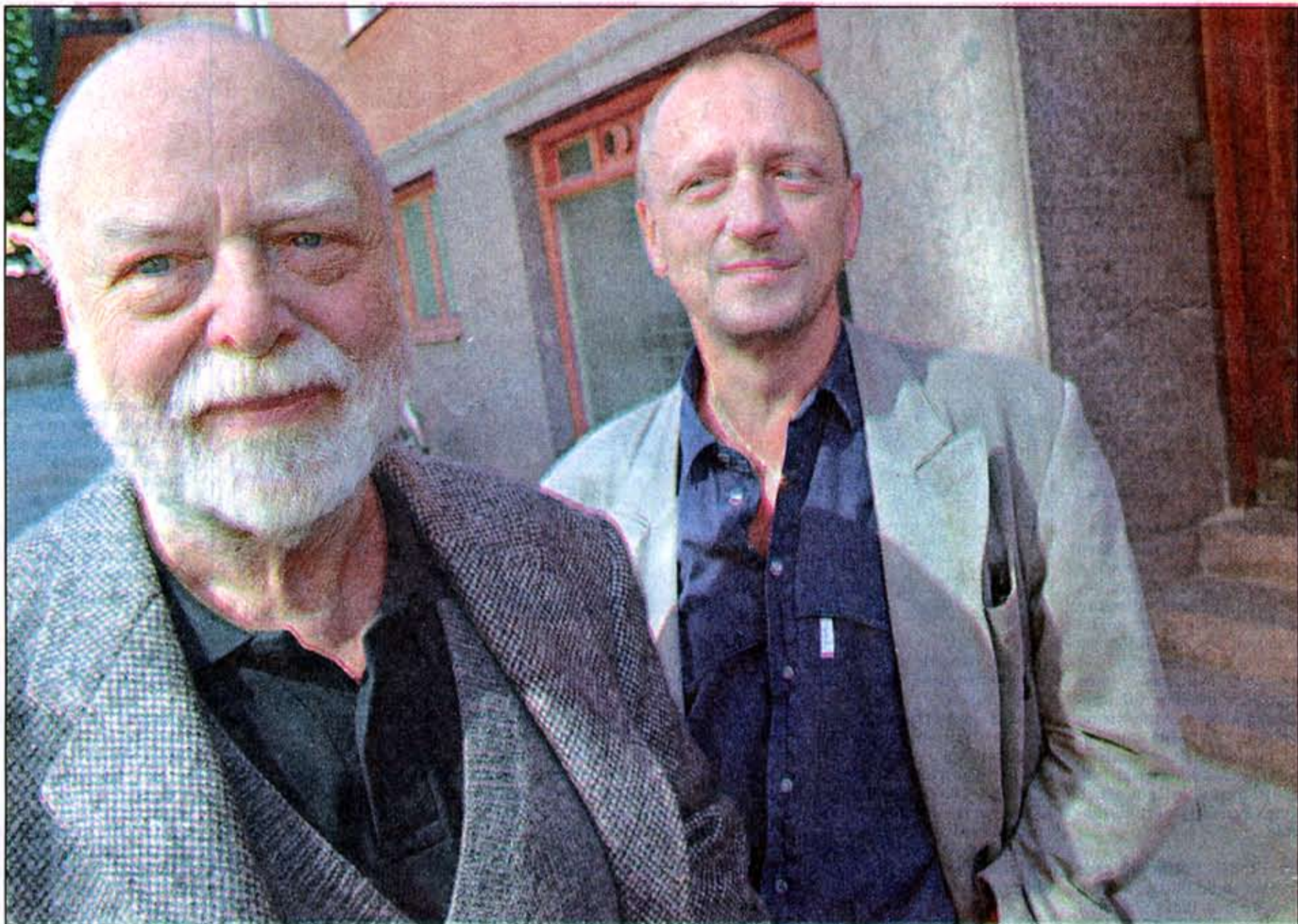
VARDAGAR 9:-
SÖNDAG 10:-
NÄRINGS- och konsumentförbrukningen för bakslag är stor, hävdar Malmqvist.
NÄRINGS- och konsumentförbrukningen för bakslag är stor, hävdar Malmqvist.
NÄRINGS- och konsumentförbrukningen för bakslag är stor, hävdar Malmqvist.
NÄRINGS- och konsumentförbrukningen för bakslag är stor, hävdar Malmqvist.

Son söker far i bild. Far och son - samma yrke, men olika roller. Legendariske fotografen Christer Strömholm porträtteras nu av sonen Joakim Strömholm, som gör en TV-film om sin pappas liv. Ett antal komplicerade far-sonrelationer i familjen ligger till grund för filmen: Christer Strömholm lärde aldrig känna sin egen far, som dog när han var i ton-

åren, och han skildes från Joakims mor när denne var helt liten. Filmen är ett sätt att föra generationerna närmare varandra, samtidigt som det är den yngre fotografens porträtt av den äldre. I filmen får vi också följa Christer Strömholm under ett dygn i hans högkvarter i en by i Provence.

Foto: DAN HANSSON KULTUR/Sid 15

Fotografen Joakim Strömholm har kommit sin pappa, Christer Strömholm, närmare under filminspelningen.

Foto: DAN HANSSON

En son fokuserar sin far

Joakim Strömholm gör film om fotografen Christer Strömholm

● – Vem är du egentligen, pappa?

En synnerligen svår fråga att ställa, i varje fall om den åtföljs av genuin vilja att förstå, på djupet.

– Körde du handgranater i min barnvagn under kriget?

– Hur kändes det att döda människor?

– Vad fick dig att överge mig och mamma?

– Har ditt stora intresse för att fotografera barn samband med att du haft så lite umgänge med dina egna?

Joakim Strömholm, 46, har frågat sin pappa vem han är, hur han levtt sitt liv, vad han kommit fram till för sanningar – samtidigt som vännen Magnus Egler filmat.

Resultatet har blivit ett entimmesporträtt av pappan, fotografen, läraren, författaren, prylsammlaren, provokatören och bohemen Christer Strömholm, 75 år gammal och sedan länge en legend inom svenskt fotografi.

Vi får bli a följa Christer un-

der ett dygn i hans franska högkvarter, bergsbyn Fox-Amphoux i Provence. Han sitter vid skrivbordet och katalogiserar sin samling av nedtecknade observationer, han inspekterar sina hyllor fyllda av allehanda märkliga föremål, han fotograferar en bild av Mona Lisa med en säkerhetsnål genom läpparna, och han går runt i byn och språkar med vänner och grannar.

Vi får även möta honom i Höganäs och Stockholm, lyssna till hur arbetskamrater, vänner och konkubiner beskriver honom, höra honom själv berätta om sin uppväxt och sina förhållanden under kriget, sina år i Paris och sin fotografi.

Bristfällig relation

– En utgångspunkt har varit Christers påstående att hans bilder är lika med hans liv. En annan har varit vår bristfälliga relation, säger Joakim. Jag vill slippa anklaga mig själv för att jag inte ställde viktiga frågor, när han ännu var i livet.

Den möjligheten fick aldrig Christer. Hans far var yrkesmilitär, råkade som ung ut för en svår ridolycka och gick med ständig huvudvärk i 25 års tid. Sedan tog han livet av sig, när sonen var 15.

Dottern skall veta

– Christer lärde aldrig känna sin far, varken vågade eller hann fråga, och det har förstas satt sin prägel på honom – och indirekt på mig. Jag vet knappast alls vem farfar var, men nu har jag i alla fall sett till att min dotter vet vem hennes är. Sarah fyllde fyra i april, och egentligen har porträttet gjorts för henne.

I filmen framgår hur Christer lever i självvald ensamhet, ständigt frånvarande, upptagen av arbete och resor; fyra giftermål leder till lika många skilsmässor och två söner.

– Mina föräldrar flyttade isär när jag var ett. Christer blev till ett vykort, som då och då dunsade ner i brevlådan, oftast från utlandet – och så ett

och annat kort möte.

– Inte förrän i 16-årsåldern lärde jag känna honom ordentligt, med hjälp av middagar på krogen, och idag har vi en bra relation. Själva inspelningen förde oss närmare varandra, vilket var min förhoppning. Samtidigt är Christer mycket envis och egensinnig, och jag väntade mig att det skulle bli knepigare att filma honom. Det riktigt svåra har istället varit att redigera, att från 20 timmars film välja ut vilken Christer jag vill visa.

Ulf Lundell för TV

Å andra sidan har Joakim vana från tidigare inspelningar; år 1988 gjorde han en uppmärksam TV-dokumentär (med Agneta Brunius) om Ulf Lundell, också han vän och närstående.

Men till vardags arbetar han som stillbildsfotograf, ett yrkesval som Christer påverkat, om än bara delvis.

– En gång fick han syn på några kort jag tagit och sa: Fan,

du har ju bildsinne! Och så fick jag en gammal Leica och tillgång till labb, samtidigt som han rådde mig att bli antingen kock eller läkare, för fotograf blir bara fattiga och hungriga.

Rockfotografi

Men för Joakim har det gått bra; sedan 1972 har han kunnat försörja sig på att ta bilder, därutöver längre perioder som bildredaktör på TV-Aktuellt och ETC. Han har specialiserat sig på rockfotografi, rese-reportage och porträtt samt dokumenterat många filminspelningar och teaterföreställningar, nu senast Fame och Fantomen.

Fast för närvarande är det porträttet av Christer som främst sysselsätter honom. Det är helt hans eget projekt, där många medarbetare jobbat gratis, och nu krävs ytterligare redigering och finansiering för att få filmen visningsklar.

RICKI NEUMAN